

Arkangyali Mesék

Tesóm Lesz

Egyszer volt, hol nem volt, talán igaz sem volt, de mégis, valójában megtörtént, hogy Zoé narancssárga színben kezdte látni a dolgokat. Pontosabban szólva az anyukáját. Ismered Zoét, vele mindig történik valami, de ez a mostani, hát igencsak ritkaság számba ment.

A mai reggel, ébredéskor Zoé érdekes dolgot látott. Nem értette mi az a narancssárga színelhő éppen az ágya mellett. Mintha már tegnap is látta volna, de akkor azt hitte, hogy álmolta, mert épp ébredéskor érzékelte. Ma reggel azonban nem tűnt el ez a narancssárga felhő, így most már tudta a tegnapi sem volt álom. Sőt a legérdekesebb az volt, hogy a felhő ellebegett az anyukájához és ott is maradt, ott volt az anyukája körül. Reggeli közben Zoé megkérdezte.

- Anya, jól érzed magad?
- Igen, persze drágám. De miért kérdezed? – érdeklődött az anyukája.
- Hát mert olyan sárga vagy. – válaszolt Zoé. Anyukája persze nem értette ezt, de nem is kérdezett vissza, így a reggeli után az iskolába indultak. Zoé végig ott látta az anyukája körül ezt a narancssárga színelhőt. És aztán másnap is, meg azután is és utána meg utána is. Minden nap. A narancssárga színelhő ott lebegett az anyukája körül. Zoét már kezdte zavarni, így egyik alkalommal lerajzolta az anyukáját a szép piros fehér csíkos szoknyájában és kék blúzában. Az emberalak köré pedig narancssárga gömböt rajzolt és teljesen ki is színezte.
- Nézd anya, lerajzoltalak. – mutatta Zoé az új alkotását az édesanyjának.
- Csodaszép lett csillagom. De mi ez a narancssárga gömb itt körülöttem? – kérdezte az anyukája.

- Hát látod anya, ezt én sem tudom. De sárga vagy. - válaszolt Zoé. Anyukája megölelte, majd a rajzot kitette a hűtőre.

Másnap reggel ébredéskor, Zoé finom melegséget érzett. Mosolyogva nyitotta ki a szemét. És a narancssárga színelhő már megint ott volt. De most alakot formált. Igen, egy anygali alakot.

- Szia Kedvesem! Gabriel arkangyal vagyok. A mai napon csodás örömhír érkezik hozzád. Szeretném, ha szívedre hallgatnál és szeretettel fogadnál, amit a szüleid elmondanak neked. Tudd, hogy semmi nem történik véletlenül, és mindig mindennek megvan a maga helye és ideje is. Az élet csodálatos, tele változással és új dolgokkal. Kérlek, maradjon nyitva a szíved és csakis szeretettel láss. – mondta az arkangyal és máris narancssárga felhőként továllant épp, ahogy az anyukája belépett a szobába. Persze a színelhő nem haladt tovább, megállt az anyukájánál és körbe ölelte őt.

- Szia csillagom! Gyere reggelizni. - szólt az édesanyja. De Zoé még kicsit elmélázott az imént hallottakon. Valami nem stimmel, neki valami most nagyon nem tetszik. Egy angyal van az anyukája körül. Most már hetek óta. Mi lehet ez, miért van ez? – tette fel önmagában a kérdéseket.

Délután, iskola után Zoét meglepetés várta. De még milyen meglepetés. A kertben meg volt terítve. Kakaó, a kedvenc keksze, ropi és sós mogyoró várta. Apukája is ott ült a kerti asztalnál és mosolygott, még a szeme is csillogott. Miután leültek és Zoé elkezdett falatozni az anyukája megszólalt.

- Kicsi csillagom. Nagy örömhírünk van a számodra. Szeretnénk elmondani, hogy kistestvéred lesz.

Zoé szemei elkerekedtek! Nem is tudta, hogy örüljön vagy sírjon. Lesz egy tesója, akivel lehet játszani, de jó. De közben mi van, ha az anyukája őt jobban fogja szeretni. Húú, micsoda vegyes érzelmek, most mi lesz. Majd meghúzta a vállát.

- Jó. - válaszolt és inkább tovább dézsmálta az asztalon lévő finomságokat.

- Kislányom. A kistesód bent van a pocakomban és növekszik, fejlődik, és amikor kibújik, még mindig nagyon kicsi lesz és sokat kell vele foglalkoznom, mert még nem tud majd egyedül enni, fürödni, öltözni. Még járni sem tud majd. Szeretném, ha jó testvére lennél és segítenél nekem, hiszen te leszel a nagytesó. – A hallottak után Zoé kitört!

- ÉN NEM AKAROK NAGYTESÓ LENNI! – kiabálta, majd felugrott az asztaltól és beszaladt a szobájába. Most már tudta! Az angyal a kisbabára vigyáz. Nem vele beszélget, hanem folyamatosan a kistesóval van. Ezért látja az anyukája körül a narancssárga színelhőt. Zoé az ágyába vetette magát és haragjában sírni kezdett.

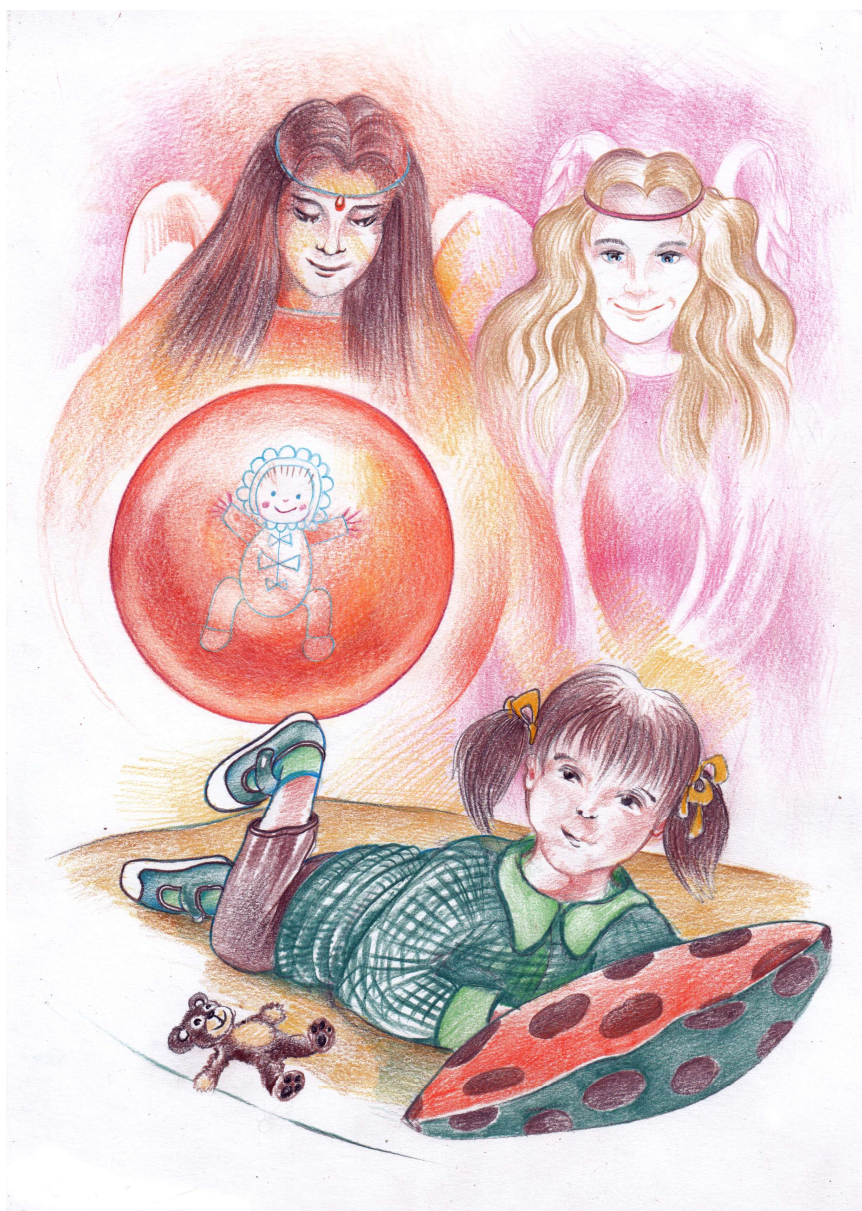
- Kedvesem. – szólt egy kellemes halk hang. Zoé, kérlek gondold ezt végig! Csak nem hiszed, hogy különbséget teszünk bárki között is? Téged épp úgy szeretünk, mint a születendő testvéredet és mindenki mást is ezen a földön.

- Igen, és szeretnék ha tudnád, hogy te vagy az egyik hírvivőnk, vagyis neked az a feladatod, hogy minél több embernek megmutasd a mi világunkat. Sajnos még kevesen látnak minket. Te pedig látsz és hallasz, ezért nemcsak a testvérednek kell megtanítanod, hanem a barátaidnak, a szüleidnek és bárkinek, aki szeretné megismerni az angyalok világát.

Zoé abbahagyta a sírást és az angyal felé fordult. Könnyes szemein át azonban kettő arkangyalt látott. Gyorsan meg is törölte szemeit. Tényleg ketten voltak. Jophiel, az öröm angyala és Gabriel, aki a babára vigyáz.

- Ketten jöttetek hozzám? Köszönöm! Már értem. Vigyázni fogok a tesómra, szeretni fogom és megmutatom neki majd a ti világotokat. – mondta Zoé, és olyan öröm járta át. Feladata van, komoly feladata. Olyan boldog lett, hogy teljesen kipirult.

- Kedvesem! – szólalt meg Jophiel. – Ő Gabriel arkangyal. És azért van anyukád mellett, hogy óvja, védje a születendő lelket és anyukádnak is segítsen, ha szükséges.

- Gabriel! Te vigyázol a kisbabákra? – kérdezte Zoé.
- Igen, a születendő gyermekeket óvom és az édesanyákat. És amint tapasztaltad a jó híreket is én hozom.

-
- Köszönöm, hogy ketten is itt vagytok, már sokkal jobban érzem magam. Megtalálom az örömet Jophiel, úgy ahogy tőled tanultam. – mondta mosolyogva Zoé. Hiszen tudta, hogy Jophiel ezért jött, mert ő nagyon elszomorodott és nem látta a jó és örömteli részét ennek a hírnek. Pedig egy kisbaba érkezése csodálatosan jó hír. Tesója lesz! És Zoé immár boldogan várta.
  - Gabriel, te ott voltál akkor is, amikor én voltam anya hasában? – kérdezte.
  - Természetesen kedvesem, rád is éppen így vigyáztam. Sőt anyukádnak én súgtam meg, hogy babát vár. Nem hall minket, de ezt a hírt akkor meghallotta. Olyan boldog volt! És mint látjuk, volt is rá oka, csodálatos gyermek lettél. - válaszolt széles mosollyal Gabriel.
A két angyal átölelte Zoét, aki ettől szárnyalt a boldogságtól, majd tovatűntek. Jophiel finom világos sárga fénye köddé vált, Gabriel narancssárga színelhőként elillant. Zoé kiszaladt a kertbe, ahol a szülei aggodalmasan beszélgettek, persze az anyukája körül ott volt a narancs színelhő. Felült a székre.
  - Anya, apa, hát nagyon örülök a kistesómnak. Vigyázni fogok rá és megtanítom őt arra, amit én is tudok. - mondta sokat sejtető mosollyal Zoé. A szülei felpattantak a székből, átölelték és immár megnyugodva, szeretettel várták az új élet születését.

Vége